

ואמר רבנו יצחק בפרוש שבבבלי שיחה ושיחה שהיה משיח ומד בר עמנו יכולים להיות על ידה איש כשר ואפלו צדיק גמור
בעזרת
השם יתברך

טוֹעֵמִיּוֹת

חיים זכו

עד הנה עזרנו רחמיק ולא עזבונו הסדיק
לרגל גליון 400
מזור מיוחד
מראי מקומות לליקוטי הלכות
על הפרשה
ואל תשנו ה"א לנצח

פנינים יקרים
מלוקטים ככתבם וכלשונם
מספרי רבינו הק' ותלמידו זיע"א ותלמידיהם ותלמידי תלמידיהם
להשקות ולהחיות נפש כל חי במי הנחל גובע מקור חכמה

גליון ת' **ראה** תשב"ד

טעמו וראו כי טוב ה'
ואיך זיל גמור בספריו הק' המלאים כל טוב

כי כל שיחה שלו היא התעוררות נפלא ונודא מאד ודרך ישרה ונכונה מאד לעבודת השם יתברך לכל אחד לפי מדרגתו יקרה
אשר לא ידעו ללמוד וללמד

8 שנים 400 גליונות

המאירים את אור תורתו של רבינו
הק' זי"ע"א ככתבם וכלשונם - בכל
תפוצות ישראל מידי שבת בשבתו

הצטרף כעת

לתורמים בהשיתתבות חודשית קבועה

מדי שנוכל להמשיך ואף להגדיל
ולהרחיב את הדפסת והפצת הגליון

בגדרים פלוס 'גדרים פון': 03-7630585 שלוחה 2450

כמו"כ אפשר למסור תרומות בכל מקום, לפרטים: 0548528284

פרשת השבוע

טוֹעֲמִיָה

בנים אתם לה' אלקיכם

בְּבֶן הַמִּתְחַטֵּא לְפָנֵי אָבִיו

טוב מאוד מי שִׁיכוֹל לְשַׁפֵּךְ שִׁיחוֹ לְפָנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּרַחֲמִים וְתַחֲנוּנִים בְּבֶן הַמִּתְחַטֵּא לְפָנֵי אָבִיו. כִּי הֲלֹא הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ כָּבֹד קָרָאנוּ בָּנִים כְּמוֹ שְׂכֵתוֹב בָּנִים אֲתֵם לַה' אֱלֹקֵיכֶם. עַל כֵּן טוֹב מְאֹד לְפָרֵשׁ שִׁיחָתוֹ וְיַעֲרֹו לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ כְּבֶן שְׂקוּבֵל לְפָנֵי אָבִיו בְּתַנּוּעוֹת שֶׁל חֵן וְרַחֲמִים שְׂקוּרִין "פִּיעֵשְׁטִישׁוֹן". וְאִף אִם נִדְמָה לְהֶאֱדָם שְׁלִפֵי מַעֲשָׂיו אֵינוֹ כְּבֶן לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, עִם כָּל זֶה הֲלֹא הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ קָרָאנוּ בָּנִים כְּנֹל, כִּי בֵּין כָּף וּבֵין כָּף קְרוֹיִים לָהּ בָּנִים, וְאִם עֲתָה הוּא מְגַרֵשׁ אוֹתִי חֵס וְשְׁלוֹם מִבְּחִינַת בֶּן. הַטוֹב בְּעֵינָיו יַעֲשֶׂה. עָלֵי לַעֲשׂוֹת אֶת שְׁלֵי לַעֲשׂוֹת עֲצָמֵי כְּבֶן כְּנֹל. וְזֶה טוֹב כְּשִׁיכוֹל לְעוֹרֵר לְבוֹ בְּתַחֲנוּנִים עַד שִׁיבְכָה וְיִזְרִיד דְּמָעוֹת כְּבֶן לְפָנֵי אָבִיו:

שיחות הר"ן ז

הוֹדִיעֵנו אֲדַמוּר ז"ל שֶׁלְשֶׁבֶר אֶת לְבָבוֹ לְפָנֵי ה' יִתְבָּרַךְ צְרִיכִין רַק לִיחַד שְׁעָה אַחַת בַּיּוֹם, אֲבָל כָּל הַיּוֹם צְרִיךְ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי אִף עַל פִּי שְׂבִרוּחַנִיּוֹת צְרִיכִים לְהִיּוֹת לְהוֹט אַחַר עֲשִׂירוֹת מִפְּלֶג, כַּאֲשֶׁר נֶאֱמַר וַיִּפֹּחַ לְחַלֵּק אֱלֹקֵי מִמַּעַל, לְבָנוֹ שֶׁל הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ כְּמוֹ שְׂכֵתוֹב בָּנִים אֲתֵם לַה' אֱלֹקֵיכֶם וְכַמוֹכָא מְזַה בְּסַפְרֵי אָמַת שְׁנַשְׂמַת כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל הוּא חֵלֵק אֱלֹקֵי מִמַּעַל בִּידוּעַ, הַמְרוּמָם עַד אֵין סוּף וְאֵין גְּבוּל וְאֵין תַּכְלִית, לְזַפּוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם לְתַכְלִית הַמַּעֲלָה שְׂאֵין מַעֲלָה אַחֲרָיו, אֲבָל מֵאַחַר שֶׁכָּבֹד נַעֲשֶׂה עִם כָּל אֶחָד מֵה שְׁנַעֲשֶׂה עַל כָּל פְּנִים אֵין לְהַחְזִיר וְלֹאכֵל שׁוֹם שִׁיחָה הָרִיחַ רַע נוֹדֵף בְּיוֹתֵר, כִּי עַל כָּל פְּנִים צְרִיךְ לַעֲשׂוֹת כַּאֲשֶׁר צִוָּה אֲדַמוּר ז"ל שֶׁצְרִיךְ לְאַחֲזוֹ הַחוֹטְרָא בְּתַרֵי רֵאשִׁין שְׂאֵף עַל פִּי שְׂבוֹסְפִים וּמַתְגַּעְגְּעִים לְזַפּוֹת לְתַכְלִית הַמַּעֲלָה, אֲבָל לַעֲמַת זֶה בְּיוֹתֵר וְיִתֵר בְּכַפְלֵי כַּפְלֵי שֶׁצְרִיכִים לְהַתְגַּבֵּר בְּשִׂמְחָה וְלִקְיִים בְּשִׂמְחָה יִגִּילוּן כָּל הַיּוֹם, וְלִהְיוֹת שְׂמִחַ בְּחֻלְקוֹ בְּכָל נִקְוָה וּנְקָדָה וּבְכָל שְׁעָרָה דְשְׁעָרָה אֵיךְ שֶׁהוּא כִּי הֲלֹא הַשְׂמִיחָה מְזַה בְּעֲצָמָה לְחוֹלִים כְּמוֹנוֹ הִיא מַצְוָה שְׂאֵין לְמַעֲלָה מְמוֹנָה.

כוכבי אור

עמוד זה נדבתי הר"ר יואל צבי ראטענבערג הי"ו
לרגל שמחת אירוסים בתו תחי' למזל טוב

פרשת השבוע

טוֹעֲמִיָה

עשר תעשר

מִצְוֹת צְדָקָה שְׁקוּלָה כָּל הַתּוֹרָה

זאת יודעים הכל, שהכל מהשם יתברך לבה, כי לא בכח יגבר איש, כי אלקים שופט זה ישפיל וזה ירים, ואין חכמה ואין תבונה ואין עצה לנגד ה' לאסף הון בעצמו, ואי אפשר להרויח פרוטה אחת בלי ישועת ה' וחסדו הגדול, כי הוא הנותן כח ועצה לעשות חיל ועשירות ופרנסה, והוא יתברך צוה והזהיר בכמה וכמה אזהרות לחוס על דל ואביון ולתת לו בעין יפה די מחסורו אשר יחסר לו, כמבאר בהתורה ובכל הספרים גדל מעלת מצות צדקה ששקולה ככל התורה כלה. והבטיח אותנו, כי בגלל הדבר הזה יברכה ה' אלקינו, וכמו שאמרו רז"ל עשר בשביל שתתעשר. ואיך יעז פניו לקמץ בצדקה בשביל הצטרכותו הרבים שהרבה לעצמו, כאלו הוא מכרח על פי גזרת המלך לקנות מרגליות ותכשיטין לאשתו, וכלי כסף הרבה ובגדים מיחדים לו ולאשתו ולכל בניו ובנותיו, הכל כמנהג הנגידים הגדולים דיקא שיש להם אלפים ורבבות.

ועל העני צועק בקול גדול, למה אתן לו. כי יש לו הרחבה יותר ממני, כי כל העופות והאוזות קונים העניים וכו', וכיוצא בדבורים כאלה הנשמעים מפי כמה נגידים, וקצתם מתביישים לומר זאת בפה מלא, רק במחשבתם חושבים זאת, ועיניהם צרה בשרואים שגם העני חפץ לקנות מנה יפה על שבת, ומכל שכן בשרוצה לאכל לפעמים בשר בערב וכיוצא, או בשרואה שהעני עושה לעצמו איזה מלבוש וכו', ולפי דעתם אינם צריכין לתן צדקה רק אם היו רואים את העני נפוח ברעב, חס ושלום, אז היו נותנים לו פרוטה וסך מועט מאד כדי חיונו בצמצום גדול.

ואיש בער לא ידע וכסיל לא יבין את זאת, כי כל טרדותם ובלבול דעתם של כל העולם הן העשירים, הן הבינונים, הן שאר ההמון הרודפים אחר הממון והפרנסה ביגיעות גדולות וטרדות ויסורים ודאגות הרבה, כל זה נמשך רק ממניעת הצדקה, מחמת שאין נותנין צדקה ברוח ובפזר גדול וכו', שאם היו נותנין צדקה בהרחבה היו נצולים מהקללה של בועת אפיך תאכל לחם, שהוא טרדת רדיפת הממון והיה להם חיים.

ליקוטי הלכות קידושין ג' ד

פרשת השבוע

טוֹעֲמִיָה

פתח תפתח הענק תעניק נתן נתן

תְּשׁוּבָה עַל תְּשׁוּבָה

הַצְדִּיקִים קִדְשָׁתָם וְחַיּוּתָם כְּפֹלֶה תְּמִיד, כִּי בְּכָל פַּעַם מוֹסִיפִין
 קִדְשָׁה עַל קִדְשָׁה תְּשׁוּבָה עַל תְּשׁוּבָה, שְׂוִיה עֵקֶר קִיּוּם
 הַתּוֹרָה, בְּחִינַת כִּי כְּפָלִים לְתוֹשֵׁייה, בְּחִינַת כִּי כָּל בֵּיתָה לְבוֹשׁ
 שָׁנִים, פֶּתוּחַ תְּפִתָּח, הֶעֱנַק תְּעַנִּיק, נָתַן תִּתֵּן וְכוּ', כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ
 רַז"ל, בְּחִינַת מִשְׁנֵה תּוֹרָה, בְּחִינַת לָכֵן בְּאַרְצָם מִשְׁנֵה יִירָשׁוּ,
 שֶׁכָּל זֶה הוּא בְּחִינַת חַיִּים אֲרָפִים, חַיִּים נְצַחִיִּים שְׂוֹזְכִין הַצְדִּיקִים
 עַל יְדֵי שְׂמוֹסִיפִין וְכוּפְלִין קִדְשָׁתָם בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת
 כַּנ"ל.

ליקוטי הלכות תפילין ה' למ

מי שרוצה לעשות תשובה, צריך שיהיה לו שני בקיאות, הינו בקי ברצוא בקי בשוב, שהוא
 בחינת עיל ונפיק, בחינת אם אפק שמים שם אתה, שהוא בחינת בקי ברצוא, ואציעה שאול
 הנך, שהוא בחינת בקי בשוב וכו'. והפרוש הפשוט הוא, שמי שרוצה לילך בדרך התשובה,
 צריך לחגור מתניו, שיתחזק עצמו בדרך ה' תמיד, בין בעליה בין בירידה, שהם בחינת:
 אם אפק שמים ואציעה שאול וכו', הינו בין שיזכה לאינו עליה, לאינו מדרגה גדולה, אף על פי
 כן אל יעמוד שם, ולא יסתפק עצמו בזה, רק צריך שיהיה בקי בזה מאד, לידע ולהאמין
 שהוא צריך ללכת יותר ויותר וכו', שזהו בחינת בקי ברצוא, בבחינת עיל, שהוא בחינת אם
 אפק שמים שם אתה. וכן להפך, שאפלו אם יפל, חס ושלום, למקום שיפל אפלו בשאול תחתיות,
 גם כן אל יתיאש עצמו לעולם, ותמיד יחפש ויבקש את השם ותפנה, ויחזק עצמו בכל
 מקום שהוא, בכל מה שיזכר, כי גם בשאול תחתיות נמצא השם ותפנה, וגם שם יכולין
 לדבק את עצמו אליו ותפנה, וזה בחינת: ואציעה שאול הנך. וזה בחינת בקי בשוב, כי אי
 אפשר לילך בדרך התשובה, כי אם בשבקי בשני הבקיות האלו:

ודקדק רבנו ז"ל, וקרא ענין זה בלשון בקי, כי היא בקיאות גדולה מאד מאד, שיזכה לידע ליגע
 עצמו ולטרח בעבודת ה' תמיד, ולצפות בכל עת להגיע למדרגה גבוהה יותר, ואף על פי כן
 אל יפל משום דבר, ואפלו אם יהיה איד שיהיה, חס ושלום, אף על פי כן אל יפל בדעתו כלל,
 ויקים ואציעה שאול הנך, כנ"ל, ועל פי סוד נעלם בזה סוד פונות אלול.

ליקוטי מוהר"ן סוף תורה ו'

עמוד זה נדבת הר"ר נתן גרטנר הי"ו
 לרגל שמחת אירוסים בתו תחי' למזל טוב

ענינא דיומא

טוֹעֲמִיָה

שבת מברכין חודש אלול

הַכָּנָה גְדוּלָה לְרֵאשׁ הַשָּׁנָה

וְהַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ יִמְשִׁיךְ שְׁלוֹם גְּדוּל בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ כִּי 'אֲנִי בַחֲבִיבוּתָא תִּלְיָא מִלְתָּא' וְעַל יְדֵי זֶה יִמְשִׁיךְ עָלֵינוּ שְׁכַל הַכוֹלֵל וַיִּמְתִּיק מֵעֲלֵינוּ כָּל הַדִּינִים וְעַל יְדֵי אַהֲבָה שִׁיְהִי בֵּינֵינוּ אָנוּ יְכוּלִין לְקַשֵּׁר עֲצָמָנוּ לְהַקְבוּץ הַקְּדוֹשׁ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל וְתִלְמִידוֹ הַקְּדוֹשׁ וְכָל אֶחָד מֵאַתְּנוּ צָרִיךְ לְרֵאוֹת שְׁלֵא יְהִי הוּא הַגּוֹרֵם לְהַפְרִיד אַהֲבָה שְׁבִינֵינוּ שְׁלֵא יְהִיו חֶסֶם וְשְׁלוֹם נִרְגָּן מִפְּרִיד אֲלוּף שְׁלֵא יְהִי חֶסֶם וְשְׁלוֹם הַשֵּׁטֶן מִרְקָד בֵּינֵינוּ וְצָרִיכִין אָנוּ לְהַרְבּוֹת בְּתַפְלָה מְאֹד עַל הַשְׁלוֹם וְאַהֲבָה כִּי לֹא דָּבָר רִיק הוּא הַשְׁלוֹם וְאַהֲבָה שְׁלָנוּ כִּי אָנוּ יְכוּלִין לְהִתְוַעֵד יְחָד לְהַזְכִּיר אֵיזָה דְּבוּרִים מִרַבְּנוּ ז"ל וְתִלְמִידוֹ הַקְּדוֹשׁ, וְהִיא לִי תְּמִיָה שְׁבַחְדָּשׁ אֲלוּל אֲשֶׁר דְּגִים שְׁבִיִּם רוֹעֲדִין אֵיךְ יֵשׁ פְּנָאֵי לְחֶשֶׁב בְּדַבְרֵי שְׁטוּתִים כְּאֵלוֹ וְלַהֲחֲזִיק בְּמַחֲלָקָת עַל כֵּן לֹא הַשְׁבַּתִּי כִּי רוֹצִים לְתַפֵּס אוֹתָנוּ גַם כֵּן חֶסֶם וְשְׁלוֹם בְּמַחֲלָקָת וְכָבֵר בְּקִשְׁתִּי 'בְּסֻדָּם אֵל תְּבֹא וְכוּ' וּבְקַהֲלָם' וְכוּ'.

נתיב צדיק כב

וְאֲנִי מְעוֹרֵר אוֹתִי וְאַתְּכֶם בְּהִתְעוֹרְרוֹת חֲדָשָׁה לְמִנּוֹת כָּל יְמֵי אֲלוּל כָּל יוֹם וְזֶה הַמִּנּוֹן שֶׁל תְּשׁוּבָה הוּא לְמַעַלָּה מֵהַזְּמַן עַל כֵּן לֹא יְהִי זְמַן עַד עֵתָה כָּלֵל, וּמַעַכְשָׁיו מִתְחִיל יְמֵינוּ וְשִׁנוּתֵינוּ וְצָרִיכִין אָנוּ לָשׁוּב לְהַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ וְלִכְסוּף וְלַהֲשִׁתּוֹקֵק לוֹ בְּרִצּוֹנוֹת חֲזָקִים לַעֲשׂוֹת רִצּוֹנוֹ יִתְבַּרְךָ בְּרִצּוֹן אַחֵר רִצּוֹן וְרִצּוֹן הִיא מַחֲשָׁבָה וּמַחֲשָׁבָה נַעֲשֶׂה דְּבוּר וּמַעֲשֶׂה כִּי כְּפִי רִצּוֹן הָאָדָם כֵּן הַדְּבוּר וְהַמַּעֲשֶׂה וּבִפְרָט אַתֶּם בְּנֵי הַנְּעוּרִים אַתֶּם יְכוּלִים בְּכָל יוֹם אוֹ בְּבִקְרַת הַשָּׁכֶם אוֹ לַעֲת עָרֵב שְׁתַּלְּכוּ עַל צִיּוֹן הָאֵר"י הַקְּדוֹשׁ וְלַהֲרַהֵר שֵׁם בְּתְשׁוּבָה וְלִשְׁוֹחַ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבַבְכֶם לְפָנֵי הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ. וְעַל כָּל פְּשָׁעִים תִּכְסֶּה אַהֲבָה וְאִפְּלוּ כָּל אֶחָד עַל עֲצָמוֹ כָּל הַיּוֹם יְכַסֶּה פְּשָׁעָיו בְּאַהֲבָה בְּנִקְוֹדָתוֹ הַטּוֹבָה וְיַחֲפֹשׂ בְּנִקְוֹדוֹת טוֹבוֹת, רַק שְׁעָה אַחַת בַּיּוֹם יְהִי מוֹדָה עַל חֲטָאֵיו לְפָנֵי הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ וְיִסִּים בְּנִקְוֹדוֹת טוֹבוֹת וְיִהִי רִצּוֹן שְׁיִרְבֶּה זְכוּתֵינוּ עַד שְׁיִתְהַפֵּךְ הַכֹּל לְטוֹבָה.

שם נב

וְיִשְׁבַּתִּי בְּדַעְתִּי לְכַתֵּב לְכֶם אוֹלֵי נִתְעוֹרֵר אָנוּ מֵעֵתָה לְהִתְחִיל מִחֲדָשׁ לְהַזְכִּיר אֶת עֲצָמוֹ שֶׁהַחֲדָשׁ הַזֶּה הוּא הַזְּמַן לְמוֹל אֶת לְבָבִי וְלִבִּי זָרְעִי וְלָשׁוּב בְּתְשׁוּבָה שְׁלָמָה שְׁאֲשׁוּב כִּי בְּתְשׁוּבָה עַד שְׁאוּכַל לְקַיֵּם וְתֹאמַר שָׁבוּ בְּנֵי אָדָם כִּי יָמִים יֵצְרוּ וְלוֹ אֶחָד בִּהֶם לְהִתְעוֹרֵר הַרְבֵּה לְהַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, כִּי כָּל עֶסְקוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל וְתִלְמִידוֹ הוּא רֵאשׁ הַשָּׁנָה, וְחֲדָשׁ זֶה הוּא הַכָּנָה גְּדוּלָה לְרֵאשׁ הַשָּׁנָה, וְהֵם יְמֵי רִצּוֹן דִּיקָא וְצָרִיכִין אָנוּ לְכַסֵּף וְלַהֲשִׁתּוֹקֵק וְלַהֲתַגְעֲגַע מִתִּי יִזְכֶּה אוֹתָנוּ הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ לְכָל הַתְּקוּנִים הַנַּעֲשִׂים מִר"ח אֲלוּל עַד שְׁמִינֵי עֶצְרָת.

שם פ

עמוד זה נדבתי הר"ר צבי אורלנצ'יק הי"ו
לרגל שמחת נישואי בתו תחי' למזל טוב

ענינא דיומא

טועמיה

ערב חודש אלול

שם בודאי בלתי אפשר לדבר

והנה אחר שבת התחילו המחשבות לבלבל אותי הרבה הרבה עד שהיתה דעתי תלויה במשקל ולא יכלתי להכריע לכאן ולכאן סוף דבר שנים או שלשה ימים אחר שבת הנחתי לאבוד האדרוף, וביום חמישי בבקר חזרתי לאומאן ולא נסעתי לארץ ישראל אז, וגם אודות הדפוס לא פעלתי כלל אז והיה לבי נשבר בקרבי מאד וחזרתי לאומאן בפחי נפש, וכו'.

ואז הייתי נחפו בדרכי מאד לבוא לאומאן, כדי להגיע לשם על ערב ראש חודש אלול, שאז מתקבצים הרבה אנשי שלומנו על ציונו הקדוש.. והייתי בערב ראש חודש על ציונו הקדוש.

ואז היה שם ידידינו הרב רבי יעקב יוסף גרו יאיר שנתן סף רב בשנת תקע"ט על הדפוס, וחפצתי לדבר עמו הרבה מענין הדפוס שצריכין להשתדל להעמידו, ורציתי לפרש לפניו כל לבי. והנה בעת שהייתי עמו יחד על ציונו הקדוש, שם בודאי היה בלתי אפשר לדבר עמו, ואחר כך ראיתי אותו בשוק והיינו שנינו טרודים, ואמרתי לו שאנחנו צריכין לדבר יחד והשיב בדרך צחוק וכי איך יעלה על הדעת שלא נתועד יחד לדבר, ולסוף גזדמן מאת השם שהיה טרוד מאד והבעל עגלה והאנשים שהיו עמו נחפזו מאד, עד שהיה מכרח לנסע בחפזון ולא נתועד עמי והיה לי צער גדול מזה מאד מאד, וביום שאחריו חזרתי והלכתי על ציונו הקדוש, וספרתי את לבי קצת לפניו:

ימי מוהרנ"ת ח"ב יד

מכתב ממוהרנ"ת

טועמיה

פרשת ראה

ברוך השם יום א' ראה תקצ"ב:

אהובי בני.

מכתבך קבלתי בערב שבת קדש בעת הדלקת נרות שבת, וקראתי מיד בלוי מאהבתך.

ונהניתי מאריכות דברים שקל מחמת שבארתי לי מאשר עובר עליך. והעקר ממה שראיתי שאתה נותן לב קצת שכל זה רמזים מאתו יתברך לקרבך אליו יתברך על ידי זה דיקא, וכן יפה לך ולנו לשום לב בכל יום מה שעובר עלינו ולשמור הזכרון היטב פי הכל בשביל תכלית עולם הבא.

ואם אין בידך להבין בפרטיות הרמזים, אף על פי כן האמונה שמאמינים שכל זה רמזים, ומה שמימינים לב לזה להשגיח על זה, אף על פי שאין מבינים בפרטיות היטב, אף על פי כן זה לבד טוב מאד מה שמאמינים בזה פנ"ל.

ולמען השם שתתמיד בלמודך בכל עת שתוכל לחטף, ועתה אתה צריך להתמיד ולהשגיח על הזמן יותר מבפתחילה, מחמת שיש לך בטולים הרבה.

השם יתברך ירחם עליך שתקבל עליך על תורה היטב, ותפרק מעליך על דרך ארץ. וזמן תפלת שחרית הגיע, ואין פנאי להאריך כלל.

דברי אביך המעתייר בעדך:

נתן מברסלב:

עלים לתרופה

עמוד זה נדבת הר"ר שמואל מאיר אנשין הי"ו לרגל נישואי בנו החתן חיים אברהם נח שיחי למזל טוב

לְשׁוֹן רַבְּנֵנוּ ז"ל

טוֹעֲמִיָּה

כּמבאָר בלשון לעז' רמז עמקות פונתו...
(ליקוטי הלכות מילה ד')

וְזֶה יְדוּעַ שְׁכָל אֶחָד כְּפִי עוֹנוּתָיו הוּא מְשַׁגֵּעַ, כִּי בַעַל עֲבָרָה הוּא מְשַׁגֵּעַ כְּמוֹ שְׁמֵבְאָר בְּתַחֲלַת הַסֵּפֶר לְקוּטֵי מוֹהַר־רַ"ן, עֵינַי שָׁם. כִּי אֵין אָדָם עוֹבֵר עֲבָרָה אֶלָּא אִם כֵּן נִכְנָס בּוֹ רוּחַ שְׁטוּת. וְכִפִּי רַבּוּי הָעוֹנוֹת שְׁנַמְצָאִין בְּהִרְבֵּה בְּנֵי אָדָם כִּידוּעַ הָיָה רְאוּי שְׁיִהְיוּ נֹעֲשִׂים כָּלֵם מְשַׁגְּעִים מִמֶּשׁ. אִף ה' יִתְבָּרֵךְ מְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת וּמְקַיֵּם דְּעֻתָם שְׁלֵא יֵצְאוּ מִדְּעֻתָם לְגַמְרֵי, כִּי מִי שֶׁנִּשְׁכַּשַּׁל וְנִפְּל לְהַרוּחַ שְׁטוּת יֵשׁ לוֹ עֲדִין בְּחִירָה. כְּמוֹ שְׁאָמַר אֲדוֹנָנוּ מוֹרְנוּ וְרַבְּנֵנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה לְאֶחָד שֶׁהוּא זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה בְּעֶצְמוֹ אָמַר לוֹ שְׁיֵשׁ לוֹ שְׁגָעוֹן וְכוּ', וְאַחַר כָּךְ אָמַר לוֹ:

**אָבֵעַר אַז דו ווילסט
ביסטו נישט משוגע**

❧ תרגום ❧

אם אתה רוצה אין אתה משגע

וְהֵבֵן זֶה מְאֹד, כִּי גַם הַמְשַׁגֵּעַ מִמֶּשׁ כְּשֶׁמְכִין אוֹתוֹ הֵיטֵב מְכַרַח לְהַשְׁלִיךְ הַשְׁגָּעוֹן מִחֻמַּת יְרָאָה וּמְכַל זֶה יְכוֹל הָאָדָם הַרוֹצֵה לְרַחֵם עַל עֶצְמוֹ בְּאֵמַת לְהַתְגַּבֵּר בְּמַעַט מַעַט דְּעֻתוֹ שֶׁנִּשְׁאָר לוֹ עֲדִין עַל הַרוּחַ שְׁטוּת וְשֶׁעוֹן הַמִּתְגַּבֵּר עָלָיו בְּכָל פַּעַם. וְהַפֵּל בְּכַח הַצַּדִּיק הָאֵמַת הַמְרַמֵּז לוֹ רְמִזִּים וּמְאִיר בּוֹ הַדְּעַת בְּפִרוּשׁ וּבְרַמְזוֹ בְּדַרְכֵי עֲצוֹת טוֹבוֹת וְעֻמְקוֹת וְתַמִּימִיּוֹת וְכוּ' אֲשֶׁרֵי שְׁיֵאֲחִזוּ בּוֹ. וְהֵבֵן הֵיטֵב לְטוֹבַת עֶצְמָךְ לְנִצְחָה שֶׁתִּזְכֶּה לְהַמְשִׁיךְ עָלֶיךָ הַרְחַמְנוּת הָאֵמַתִּי שֶׁל הַמְנַהֵיג הָאֵמַת הָעוֹסֵק לְרַחֵם עָלֶיךָ בְּאֵמַת, אֲבָל אֵתָּה צְרִיךְ לְהַמְשִׁיךְ עָלֶיךָ רַחְמָנוּתוֹ, כִּי אִם אֵתָּה לֹא תִרְחַם עָלֶיךָ מִי יִחַמַּל עָלֶיךָ. וְכִבֵּר הוֹדִיעַ לְךָ מְרַחוֹק עֲצָם רַחְמָנוּתוֹ עַד שֶׁכָּחֹחַ הַגְּדוֹל יֵשׁ לְךָ כַּח לְרַחֵם עָלֶיךָ. וְהֵבֵן מְאֹד מְאֹד:

ליקוטי הלכות נט"ו ו' לו' – שיש"ק החדש ג' נט

עמוד זה נדבת הר"ר אברהם אלעזר גנזל הי"ו
לרגל שמחת נישואי בתו תחי' למזל טוב

ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה.

לפניכם דיקא כי מלפני הקדוש ברוך הוא יוצא אור פשוט ולפי האדם כן נעשה הרצון.

ליקוטי מוהר"ן לו

בשמירת הברית תלויים כל הברכות בבחינת ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה.

בשר שנתעלם מן העין ב' ג

עקר פגם הברית תלוי בעינים ועל ידי פגם הברית באין כל הקללות, בבחינת ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה.

נזקי שכנים א' ב

אלה החקים והמשפטים אשר תשמרון לעשות בארץ

חביבת ארץ ישראל איך מזכיר בכל פעם ארץ ישראל אצל כל האזרחות שמזהיר אותם לקיים את התורה ושעקר קיום התורה הוא בארץ ישראל.

בציעת הפת ד' יב

ושמחתם בכל משלח ידכם

על ידי השמחה שהוא בחינת נגינה מברין הרוח טובה מן הרוח נכאה.

ליקוטי מוהר"ן נד

ליקוטי הלכות טרפות ב' א - בכור בהמה טהורה ב' ב

כי לא באתם עד עתה אל המנוחה ואל הנחלה

אין שום מנוחה וקביעות להאדם כי אם כשעוסק בתורה ועבודה.

בציעת הפת ה' מו

יהיה המקום אשר יבחר ה'

זה המקום דיקא בחר ה', כי הוא סמוך לבחינת למעלה מן המקום.

ציצית ג' יב

כל אחד מישאל צריך להחיות את עצמו על ידי יסוד האמונה שיש בו שזה עקר היסוד שעל זה עומד הכל כי העקר הוא היסוד של הקדשה שהוא בחינת המקום והיסוד של הבית המקדש.

ברכת הודאה ו' סח

הבית המקדש נקרא בשם מקום, ושם עקר עלית התפלה, כי דרך שם מקשרין כל המקומות למעלה מהמקום, כי כל מקומות העולם נכללין שם.

שלוחין ד' יז

וזבחת מבקרך ומצאנה אשר נתן ה' לך כאשר צויתך

עקר תקון השחיטה על ידי שממשיכין התקון מכלל התורה והמצוות, שכלם בכלל כאשר צויתך.

שחיטה ג' ב - בשר בחלב ה' יא

בנים אתם לה' אלקיכם

השם יתברך כבר קראנו בנים על פן טוב מאד לפרש שיקתו ויצערו לפניו יתברך כבן שקובל לפני אביו.

שיחות הר"ן ז

צריך לומר בנפשו שאין נאה לי לעשות מעשים כאלה, וראוי לי להתנהג בנימוסי המלכות דקדשה, כמו שראוי לנפשות ישראל שנקראים בנים לה'.

ברכת השחר ג' ה מד

ה' יתברך מתפאר ב'ישראל כאב המתפאר עם בנו בלשונות של חבה והתפארות.

ברכת המזון ד' יא

עשר תעשר את כל תבואת זרעך היצא השדה שנה שנה

ואלו התקונים של תרומות ומעשרות ומתנות עניים הם תקוני השדה הקדושה ונעשין בכל שנה ושנה, ומעלין כל התבואה לה' יתברך שהוא כלו אחד.

מצרנות ג' ג

מקצה שלש שנים תוציא את כל מעשר תבואתך

כי דיקא אחר שלש שנים נשלמות התפלה ביותר מחמת שנתבטל השלש עבודות ונתתקנו השלש תאות בשלש השנים.

עולה ד' כד

פתח תפתח את ידך לו

צדקה היא ההתחלה של כל ההתחלות, כי היא פותחת ומרחבת כל הפתחים.

ליקוטי מוהר"ן תנינא ד'

צריכין לתן צדקה הרבה, לתן ולחזור ולתן אפלו מאה פעמים כדי לחזק הרצון בכל פעם.

ברכת השחר ה' לד

כל קיום התורה תלוי בזה שיתחזק לשנות ולכפל כל עבדא טובה, לחזר ולעשות אותו הדבר שבקדשה אפלו אלף פעמים, אפלו אם עובר עליו מה שעובר.

בשר בחלב ה' בסופו

ללמד שעקר מצות הצדקה יהיה כדי שיזכר לתן עוד צדקה וכמו כן בכל המצוות שעקר קיום המצוות יהיה בשביל לעשות מצוה אחרת בשכר מצוה זאת.

חלה ג' ה

ורעה עינה באחיה האביון

עקר הצדקה הוא להיות טוב עין לתן להעני בעין פה.

פורים ה' ג

ולא ירע לבבך בתתך לו פי בגלל הדבר הגא יברכה ה'

על ידי הרצון הטוב שלא ירע לבבו, רק יתן לו ברצון טוב. על ידי זה זוכה שיאיר הארת הרצון עליו.

שבת ג' ט

אם היה האדם רואה בעיניו שעל ידי הדינר שנותן להעני נמשך לו מיד שפע במקומו אלף אדומים, מי פתי שלא ירוץ בכל כחו לתן צדקה.

ר"פ להלכות רבית ה'

ליתן צדקה הרבה בשתי ידיים בסבר פנים יפות ובשמחה רבה, כי יבין שאינו נותן פלל להעני, אדרבא, הכל של ה' יתברך.

גבית מלוה ג' ד

צריך לתן צדקה ברצון טוב בלי שום רע הלב כדי לבטל הרגז ולהמשיך הרצון שזהו עקר הצדקה.

ערב ג' א

זה עקר מעלת העשירות שירחיב ידו ויתן מתנות לעניים ואפלו לעשירים ברצון טוב.

מתנה א' א

כי באמת הוא לטובה גדולה להעשיר כשמרבה בצדקה ומחזיר להעני חלקו, וכפי מה שמקום מצות צדקה הוא חוזר ופותר הצנורות של השפע, ועקר מצות הצדקה להתלמיד חכם העוסק בתורה באמת.

פקדון ה' לה

וברכה ה' אלקיך בכל אשר תעשה

באמת עקר הפרנסה על ידי בטחון לבד, רק צריכין איזה עסק כל שהוא, שלא יהא יושב ונטל לגמרי והשם יתברך יברכו על ידי זה.

חול המועד ד' ז

בכל מה שתעשה יהיה מה שיהיה אפלו דבר קל וקטן יברכה ה', ואין צורך לעשות משה ומתן ועסק, רק לצאת ידי מצות עשית משה ומתן באמונה כדי לעשות איזה כלי וצנור לקבל ההשפעה, וכל מה שיעשה יוצא בזה.

רבית ג' א

האמת הוא שצריכין איזה עסק, אבל חלילה להפך הדבר לעשות מהסבה של העסק עקר.

שלוחין ה' כז

מי שעוסק בתורה ועובד את ה' יתברך אין צריך לעשות שום עבדא ועסק בשביל פרנסה.

הפקד ונכסי הגר ד' ג

בטחון והשתדלות אי אפשר להבין בשום אופן, ועקר העסק שצריך לעסק בעשית המשא ומתן הוא בשביל ברור הניצוצות.

פקדון ג' ג

ההשתדלות לבד בודאי אינו מועיל כלום. כי עקר שלמות כל הברכות וכל ההשפעות הוא רק על ידי שלמות האמונה שנמשך על ידי הצדיק.

אומנין ד' כז

כשמקשר העשירות לשרשו אזי נמשך ברכה בכל אשר הוא עושה. גנבה ב' ו

למען תזכר את יום צאתך מארץ מצרים פל ימי חייך.

על כל אדם עובר בחינת גלות מצרים כאשר יוכל להבין כל מי שרוצה להשפיל על דרכיו על פן צריכין לזכור בכל יום גדל חסדו יתברך שהוציא ממקום שהוציאו שזהו בחינת יציאת מצרים.

ברכת הפירות ה' י

כי צריכין לשום אל לבו להזכיר עצמו היטב את כל החסדים והנפלאות שעשה עמו בהוציאנו ממצרים ונתן לנו את תורתו, שעל ידי זה יש לנו תקנה לצח כל אחד ואחד.

ברכת הודאה ו' סז

מה שהשם יתברך שולח על האדם התעוררות עד שמתחיל להתעורר בתשובה ולילך בדרכי ה' זהו בחינת יציאת מצרים.

פסח ז' טז

עתה כל ההתחלה שלנו לכנס בעבודת ה' בכל יום ויום הוא על ידי יציאת מצרים.

פריקה וטעינה ד' טז

ובשלת ואכלת במקום אשר יבחר ה' א' ששת ימים תאכל מצות

הפורש עצמו מפרוש רש"י הוא פורש מן החיים, כי יש הרבה מקראות שאין סובלים פרוש על פי פשוט כלל, ובפרט שהם סותרים הדין, כי באמת הפסח אינו נאכל אלא צלי, אלא הכל רזין עלאין.

תפילה ד' ז

כל מקרא ומקרא מלא פליאות נשגבות אשר אי אפשר בשום אופן לתרצם בשלמות על פי פשוטו, רק להאמין שיש בהם סודות נוראות ונשגבות בכל תבה ובכל אות והיה מכרח על פי סוד לכתב ששת ימים תאכל מצות.

שותפים בקרקע ד' א

ועשית חג שבועות לה' אלקיך מסת נדבת ידך אשר תתן

כפי מסת נדבת ידך הינו כפי גדל החסד שהמשכת על עצמך כן תזכה לחג השבועות שהוא השגת אלקות.

נזיקין ד' כז

ושמחת לפני ה' אלקיך

אם אתה משמח שלי אני משמח את שלך כמו שפרש רש"י, כי ברגלים שאנו צריכין ביותר לקרא את הרצון ולגלותו, על פן צריכין אז להרבות בצדקה ביותר.

ברכת השחר ה' מג

מבאר בזהר גדל העניש, רחמנא לצלן. מאן דחדי ולא חדי למספנא ביום טוב.

חול המועד ג' ג

עקר שמחת יום טוב הוא כפי מה שזוכין לשמע קול הקריאה של יום טוב.

דגים ג' ג

בכל מקום שמזכיר שמחת יום טוב, מזכיר שם נדבת לבו לצדקה, כי זה עקר שמחת יום טוב, להרבות בצדקה.

כלי היין א' ז

כי עקר התקון הוא על ידי אכילה בשמחה וכו'.

בכור בהמה טהורה ג' יב

שלוש פעמים בשנה יראה כל זכור את פני ה' אלקיך

עקרו נמשך על ידי צדיקי אמת שעל ידם מאיר פני ה' כי צדיקא אנון אנפי שכינתא.

ברכת השחר ה' צח

ביום טוב מתקבץ השמחה של כל המצוות ואז זוכין לאור הפנים.

ברכת המזון ד' ז

פני ה' דיקא זהו בחינת הארת הרצון שנקרא פנים.

ערב ג' יח

על ידי ההליכה לירושלים ובית המקדש בשלש רגלים מתקשרין בבחינת למעלה מהמקום.

שלוחין ד' יח

זמני שבת קודש פרשת ראה

אין לסמוך על הזמנים בצמצום	ירושלים וביתר	בית שמש	בני ברק	מירון וצפת	מודיעין עילית	הר יונה	אומן	ניו יארק
הדלקת הנרות	6:30	6:29	6:46	6:30	6:39	6:30	7:23	7:09
שקיעה ערב שב"ק	7:09	7:08	7:08	7:10	7:09	7:09	7:44	7:30
חצות הלילה	1:32	1:33	1:34	1:33	1:33	1:33	2:21	2:01
עלות השחר	5:00	5:00	5:00	4:56	5:00	4:57	4:33	4:57
עטיפת הטלית	5:23	5:24	5:24	5:20	5:23	5:21	5:06	5:24
נין החמה	6:14	6:15	6:15	6:12	6:15	6:13	6:15	6:23
סוף זמן קר"ש מג"א	8:38	8:39	8:39	8:36	8:39	8:36	8:30	8:43
חצות היום	12:39	12:40	12:41	12:38	12:40	12:39	12:59	12:56
שקיעה שב"ק	7:08	7:07	7:06	7:09	7:07	7:08	7:42	7:28
צאת השבת	7:41	7:42	7:42	7:42	7:42	7:42	8:32	8:40
צאה"ש 72 דק'	8:21	8:20	8:19	8:21	8:20	8:20	8:55	

כללים: הדלה"נ בירושלים ובי"ש מירון והר יונה 40 דק, במודי"ע 30 דק, בב"ב וחו"ל 22 דק. שקיעת החמה בא"י בנובה, באומן ובהו"ל במישור. חצות הלילה שש שעות שוות מצאה"כ בינונים לפי האופק (כ-6.5 מע). עלות השחר (72 ע"פ מע) 16.1 מע. עטיפת הטלית 11.5 מע. ניין החמה במישור כנהוג. סווק"ש מעלה"ש 16.1 מע' עד צאה"כ בינונים לפי האופק. צאת השבת בצאת כוכבים קטנים (רצוי) 8.5 מע.

הרוצה ליטול חלק בזכות ההדפסה וההפצה, וכן הרוצה לקבל הגליון

יפנה לטעל. 0548528284 (toameobreslev@gmail.com)

כמו"כ ניתן לתרום ב'נדרים פלוס' שלוחה 2450 עבור 'טועמיה חיים זכו - ברסלב'

לוח הלימודים היומיים לשבוע הבא פרשת שופטים

שבת קודש	יום ראשון	יום שני	יום שלישי	יום רביעי	יום חמישי	יום שישי	
ו:	ג:	ד.	ד:	ה.	ה:	ו.	עמוד היומי ליקוטי מוהר"ן תנינא ח"א
ז:	לא	לב	לג	לד	לה	לו	דף היומי ליקוטי הלכות חו"מ ח"א
חג	תמוז	תמוט	תנא	תנג	תנה	תנוז	שני עמודים ליקוטי תפילות לפי מהדורת תורת הנצח
עד	סה	סט	ע	עא	עב	עג	דף היומי גמרא בבא בתרא
חזרה	דף קט	ר"ה ב' דף פד	חול המועד דף קצ	ליקו"ה סוכה דף רכו	ערלה ד' דף קסד	חזרה	התורה הזמנית. תורה א' תנינא